

We hadden een gesprek met Elio Rodriguez, de nieuwe ambassadeur van Cuba in België over de huidige toestand van Cuba en haar rol in Latijns-Amerika.

In zijn 1-meispeech spreekt Fidel Castro over vergissingen die moeten verbeterd worden. Over welke vergissingen heeft hij het en hoe ze verbeteren?

Elio Rodriguez : Geen enkel revolutionair proces is perfect, het onze ook niet. In de loop van 45 jaar revolutie in Cuba, hebben we vergissingen begaan, ondanks het feit dat de revolutie nu rijper is en meer geconsolideerd. Eén van de vergissingen die we het meest dringend moeten verbeteren is de corruptie in Cuba. Verder moeten we ook ingaan tegen inefficiënte en bureaucratische mechanismes die ons verhinderen meer vooruitgang te boeken.

Vergeleken met de speciale periode begin jaren 90, heeft Cuba haar productiesysteem naar het socialisme kunnen behouden, terwijl de Oostbloklanden zijn ineengestruikeld. Hoe verklaart u dat?

Elio Rodriguez : In begin jaren 90 bevonden we ons in een zeer moeilijke economische crisis. We hadden op een zeer korte tijd 85% van onze handel verloren, namelijk die met het Oostblok, vooral dan met de Sovjet-Unie. We kregen geen grondstoffen meer en ook geen wisselstukken voor onze industrie. Alles wat uit de Sovjet-Unie kwam. Dat leidde snel tot een zeer scherpe crisis bij ons en het levensniveau van de Cubanen daalde sterk. Vandaag zitten we echter in een heel andere situatie. We hebben nu zeer goede economische vooruitzichten. Vorig jaar bedroeg de economische groei 11,8%, dit jaar verwachten we ook meer dan 10%. Het levensniveau van de Cubanen gaat er terug op vooruit. Het transport en de voeding van de Cubanen verbetert. Er zijn geen elektriciteitsonderbrekingen meer. In de jaren 90 zaten de Cubanen soms 15 uur per dag zonder elektriciteit. We hebben ook veel geïnvesteerd om de Cubanen toe te laten om huishoudapparaten aan te kopen. De hospitalen en de scholen zijn opnieuw uitgerust met zeer modern materiaal.

Onze voornaamste rijkdom is de opleiding van mensen. Dat laat ons toe om anderen te helpen. Meer dan 20.000 Cubaanse dokters werken in 68 verschillende landen. Meer dan 1000 Cubaanse dokters bevinden zich op dit ogenblik in Pakistan om de mensen bij te staan na die verschrikkelijke aardbeving. Wij steunen Venezuela in haar campagne om het analfabetisme uit te roeien. Hetzelfde doen we nu in Bolivia.

De crisis van de jaren 90 verplichtte ons het toerisme te ontwikkelen, wat leidde tot meer sociale ongelijkheid. Een hotelbediende verdiende meer dan een ingenieur of een dokter door de tips die hij of zij kreeg in dollars. Prostitutie kwam sterk op. We waren verplicht om onze markt open te stellen voor buitenlandse investeerders. De laatste jaren gaan wij sterker in tegen al die ongelijkheden. De lonen van leerkrachten zijn opgetrokken, het pensioen ook. Gehandicapten krijgen betere zorgen. Dus de mensen geven er zich rekenschap van dat de revolutie, ondanks al de moeilijkheden, een oplossing heeft kunnen vinden voor de vitale problemen van de grote meerderheid van de 11 miljoen Cubanen. Zelfs in de meest kritische momenten begin jaren 90 heeft geen enkel hospitaal de deuren gesloten, zijn de scholen gratis gebleven en bleven alle kinderen toegang hebben tot gezondheidsdiensten. De mensen erkennen en respecteren dat.

We zijn echter niet tevreden over de resultaten van de landbouwsector. Het systeem van coöperatieven, van staatsbedrijven en van kleine producenten kan verbeterd worden. In de jaren 60 hebben we een landbouwhervorming doorgevoerd die het grootgrondbezit heeft afgeschaft. Maar vandaag moeten we de efficiëntie van de coöperatieven en de staatsboerderijen verbeteren. We zijn nog altijd niet zelfvoorzienend op vlak van landbouwproductie. De productiviteit moet verbeterd worden, ook om beter gewapend te zijn tegen de groeiende droogte. Wij voelen ook de effecten van de klimaatsverandering.

Als wij u steunen in de campagne voor de vrijlating van Cubaanse politieke gevangenen in de USA,

Contributed by Chris Den Hond

zaterdag, 17 juni 2006 - Last Updated woensdag, 30 mei 2007

---

zeggen sommigen ons: "En de politieke gevangenen in Cuba?"

Elio Rodriguez : Dat zijn twee verschillende thema's. Het is moeilijk om dat uit te leggen in Europa, want men denkt niet in termen van koude oorlog. In Cuba is de koude oorlog nog heel heet. Wij staan tegenover de Verenigde Staten die openlijk een einde wil maken aan de Cubaanse revolutie "by all means necessary". Wij zijn verplicht ons te verdedigen. Als Cubaanse burgers honderden miljoenen dollars ontvangen van de Verenigde Staten om subversieve activiteiten te ontplooiën in Cuba, met als doel een einde te maken aan de Cubaanse revolutie, dan zijn wij verplicht ons te verdedigen. Dikwijls schrijft de pers dat je in Cuba in de gevangenis kan belanden omdat je er andere ideeën op nahoudt. Dat is een grote leugen. In Cuba uiten mensen vrij hun mening. Dikwijls gaan ze niet akkoord met de regering en zeggen ze dat openlijk. Dat stelt geen probleem.

Het geval van de vijf Cubanen die gevangenzitten in de Verenigde Staten is heel verschillend. Het zijn vijf jonge Cubanen die hun jeugd hebben opgeofferd door in de Verenigde Staten te infiltreren in terroristische organisaties, organisaties die aanvallen plannen tegen Cuba. De vijf Cubanen probeerden zo informatie in te winnen en ons door te spelen over op til staande aanvallen tegen Cuba. Wij hebben trouwens dat type informatie verder doorspeeld aan de veiligheidsdiensten in de Verenigde Staten, de FBI. De vijf jongeren deden niet aan spionage tegen de Verenigde Staten, ze probeerden geen geheime militaire informatie te stelen, ze wilden enkel informatie vergaren over terroristische aanslagen tegen Cuba. Ze zijn streng veroordeeld en gestraft in Miami. We proberen ze in beroep te doen vrijspreken door het proces te doen annuleren.

U zegt dat "de consensus van Washington tot het verleden behoort." Wat bedoelt u daarmee?

Elio Rodriguez : Op een bepaald moment dacht men in Latijns-Amerika dat de toekomst van het continent in de handen lag van het neoliberalisme. Vandaag is de situatie radicaal anders. De politiek van Washington heeft hier geleid tot meer armoede en ongelijkheid. De politiek van de USA heeft de economische en sociale ontwikkeling van het continent afgeremd. Vandaag is heel Latijns-Amerika zich bewust van de noodzaak een andere weg in te slaan, een weg die een reële ontwikkeling van de landen toelaat en de immense sociale ongelijkheid afschaft.

Cuba, Venezuela, Bolivia, ... het domino-effect begint te werken?

Elio Rodriguez : Cuba is in staat geweest het grote imperium het hoofd te bieden en haar eigen onafhankelijkheid te behouden. Dat wekt respect op in heel de wereld. Cuba blijft een voorbeeld dat aantoonde dat het mogelijk is een andere weg in te slaan om zich te ontwikkelen, dat het mogelijk is te weerstaan aan het Noord-amerikaanse imperialisme. Dat doet Cuba sinds meer dan 40 jaar. Nu zijn er nieuwe revolutionaire processen in Latijns-Amerika en als we die kunnen helpen, doen we dat met volle overtuiging. Er is bijvoorbeeld de ALBA, het Bolivariaanse alternatief voor de Amerika's, een handelsovereenkomst tussen de volkeren. ALBA is het tegengewicht voor de ALCA, dat de vrijhandel promoot in de Amerika's, iets wat enkel de belangen dient van de Verenigde Staten. De huidige situatie in Latijns-Amerika is voor ons heel gunstig. Wij hebben op dit moment vele partners in Latijns-Amerika. Dat helpt ons onze revolutie en onze eigen ontwikkeling te consolideren. Ondanks de vijandigheden van de Verenigde Staten en de discriminerende politiek van de Europese Unie ten aanzien van Cuba, staan we vandaag sterker dan ooit.

ALBA is een economisch proces dat maakt dat staten en volkeren economisch complementair zijn. Venezuela verkoopt Cuba petroleum en energie aan prijzen die lager liggen dan die op de wereldmarkt. Wij bieden hen een samenwerking aan op vlak van gezondheidszorg. Duizenden Cubaanse dokters werken gratis in Venezuela. Dat is ons alternatief voor de ALCA, dat de Latijns-Amerikaanse landen economisch ondergeschikt maakt aan de belangen van de Verenigde Staten. Wij willen een economische samenwerking op basis van de solidariteit.

Heeft Cuba een grote toekomst op energie-vlak, als morgen de petroleum en gas zullen uitgeput zijn en brandstof zal geproduceerd worden met suikerriet?

Contributed by Chris Den Hond

zaterdag, 17 juni 2006 - Last Updated woensdag, 30 mei 2007

Elio Rodriguez : Dit jaar is in Cuba het jaar van de energie. Wij verhogen onze petroleumproductie. We produceren ook gas op basis van petroleum. Dat vervuult minder. Maar we investeren ook in hernieuwbare energie, zoals zonne- en windenergie. De energieproductie op basis van suikerriet is veel belovend. We willen onafhankelijk zijn wat betreft onze energie-productie.

Hoe hebt u al die tijd uw revolutionaire inzet kunnen behouden?

Elio Rodriguez : Ik ben altijd optimistisch geweest in de toekomst. We hebben gestreden tegen het Spaanse kolonialisme, daarna tegen de Noord-Amerikaanse interventie. We hebben revolutie gemaakt tegen het Noord-Amerikaanse neokolonialisme, tegen de dictatuur van Batista. Daarna moesten we opboksen tegen de blokkade van de Verenigde Staten tegen Cuba. Het is waar dat we grote moeilijkheden hebben gekend, maar we blijven al de mooie dingen verdedigen die we dankzij de revolutie verkregen hebben. Nooit zullen we dat opgeven. We hebben dat verkregen dankzij het socialisme. Het volstaat niet enkel aan je eigen welzijn te denken als in Afrika duizenden mensen van honger sterven, miljoenen kinderen geen toegang hebben tot gezondheidszorg en onderwijs, miljoenen mensen sterven aan Aids zonder dat ze medicatie krijgen. Dat kan niet de toekomst zijn van deze wereld. Ik zou de jongeren van vandaag willen aanzetten te vechten voor een betere wereld. Is dat mogelijk onder een kapitalistisch regime? Zeker niet. Daarom blijven wij ons sociaal systeem verdedigen.